<u>Матва Ѿ ѕлорастворе́ній вётршвя й б8ри морскім.</u>

λικο τἦμ επε μάιμα, μπε νποιτάιμωπα μ εεβμανάλιμωπα πεοήμα τλόκομα, μ πηκοτκορώιμημα, μ εξημονέιτημωπα πεοήμα αχόμα, ω με εξίμηχα, κο επε εώτη, κιώνεικας πρηκέλα είμ: πολοπήκωμ μόρω πρελίζας πειόκα, μ ποιτάκηκωμ τόρω μ ζόλω πράκηλομα: πάζιω μβλικό μβλικό μεό, μ τόριτιω ιολερπάμ βέμλω: μιβρω μ πράκηλα, πρελίζημα μ ιοιτακλεμίπα, μ τή μω κημημική μ η αξεπερημική ιέμ λάκωμ πεάρη, μ κρεμέμα μβλικό μεμβρενέημω, μ κα εξατράιτησης πε μ μερδιμήμομα ωκορμλώπη. ιάμα κιεκλιμή κα μάλι κα κατακτικό μος τικολώκι μα κατακτικό πακοι ρεκά μπαλ, μ μελρότα πκοίχα, μπας ραβορή βακά με ωτάκη ω μάτα μηλοιτεί πκοίχα, μ μελρότα πκοίχα, μμπε ραβορή βακάτα πκόμ, πο δεραβό πκοεμό ιοβλάκωμ μεμβρενέμηω μάτα.

Йже Единороднаго спа твоего избавленіе за ны давый, и дха неизречен нымя прішкщеніємя своєгш бжества преподавый, шстави грехшвя множеτυβο, Μόλημα, πρεβοιχοκλέμιενα μηρώτεν μελρότα υβοήχα, κρτόμα ή κρόβιο επα τβοετώ τρέχε ωμώβωι ρόλα ημπειώ, βοββελή τβου τβάρν κε ξετественному составленію, й чину, чрез естество фкажний шбратившуюся, безчинім ради чрез встество, й некрасоты беззаконнагш й злагш жительства нашего: покажи нами фемичов великім сей пучины тишину, й належащую борь, и сматеніе воздоха разськи. Заповьжув выстромя, временное и соглас-HOE ΔΕΙΧΑΉΪΕ ΔΑΤΗ: ΒΑΠΡΕΤΉ ΒΟΛΗΕΉΪΗ ΜΟΡΙΚΟΜΕ, Η ΥΡΕΞ ΕΙΤΕΙΤΕΟ ΕΙΕΤΡΙΜΕΣ ΔΕΗженіемя, да станетя двух бвоный, й кя тишинф матежная да преложатся: ίάκω μα πεολ μπλλ, ή ηθαειλ, ή πάκη εήμαπε εχομάψιη нα μόρε ες κοραελέχε, μ πεοράщι η τελικοι κα κατάχα μησειχα. «νεπρόμ ε, γλκοιώς κα κλικο, πεσήμα неприкладными члколюбіеми: йже единороднаго твоего спа, й гаа нашего ійса χότλ, ελιοβολέμιενα προήνα, ή τολιξήτατειενα τάτω προειώ τία, ήβροληβρή быти члвека, й сплавати стыми твойми обликоми й айломи, й запретити вбри ветршви, й морскими оўтишатисм волнами повелевый, сами й ныне κελιϊή τοπροτήκημη κάτρα οζεπή, ή κόλημη οζικροτή, ή εξρω οζτολή, ή воздвигни нарочитам й благоключимам времена й в тры, правитель й помощинки везде быви рабоми твойми, наставлями я во пристанище спсения: ήжε πεοὲ πόνιο ειξλαθιμε ήλλλ, ή με βμάθιμε ράβεις πειε εξα ήμοςω, ή κα πεοей помощи вын вын в признрающе, матвами й моленми пребагогловенным бин, **ΕΓΟΒΗ** ΑΗΝΧΖ ΑΓΓΛ**ΟΒΖ Η Β** ΕΚΚΧΖ ΕΠΑΧΖ, ΕΛΓΟΒΟΛΕΗΪΕΜΖ Η ΕΛΕΤΙΉ ΕΔΗΗΟΡΟΔΗΑΓΟ твоего спа, ся нимже багословеня Есн, и ся престымя, и багимя, и живоτεοράψημα τεοήμα <u>Αχομα</u>, ημητά η πρήτηω, ή δο ετέκη ετεκώδα.

Prayer in the Face of Inclement Winds & Tempests at Sea

Master, Lord our God, Who through Thy hypostatic and beginningless Word, and Thy life-creating Spirit, Who is equal in honour, hast brought everything out of nothingness into being; Who hast set sandy barriers to the sea, and hast weighed the mountains and the valleys in a balance; Who hast measured the expanse of the skies and holdest the water in the palm of Thy hand; Who hast given to this visible and tangible world its law and rules, its harmony and order; Who hast appointed changes to the seasons and variations in the orbit of the sun; Who, through the mingling of the elements, holdest all things together by Thine inexpressible power and keepest them free from harm and intact: Do Thou Thyself, O all-good King, extending to us Thine innate and usual goodness and love for mankind, visit the work of Thy hands. Deprive us not of Thy mercies and Thy compassions, and do not destroy Thine inheritance, for Thou hast ineffably created us in Thine own image.

Thou Who hast given Thine only-begotten Son as a ransom for us, and through the mystical communion of Thy Spirit hast made us share in Thine own divinity; forgive, we pray, the multitude of our sins by the far greater multitude of Thy mercies. Thou Who didst wash away the sins of our race through the Cross and the Blood of Thy Son, restore Thy creation, which hath been grievously disturbed into an unnatural state because of the unruliness and disorderliness of our lawless and corrupt way of life, to its natural harmony and order. Show us the usual calmness of this great ocean, and bring to end the tempest and the disturbance of the winds which threaten us. Command the winds to blow once more with gentleness and moderation; rebuke the raging of the sea and the unnatural violence of the gales; let the storm be stilled and the tempest return to tranquility: that those who embark upon the seas aboard ships and labour upon the many waters might see once more Thy works and wonders. Restore it, O Master Who lovest mankind, by Thine incomparable love for mankind: Thou Who by Thy good will and the coöperation of Thy Holy Spirit didst deign to allow Thine only-begotten Son, and our Lord, Jesus Christ to become man, and to sail alongside Thy holy disciples and apostles, and to rebuke the tempestuous winds, and to command the waves of the sea to be still. Do Thou Thyself now also calm every adverse wind, and bestill the billows, and quell the temptest, and raise up the eminent and favourable seasons and winds, as Thou art everywhere a ruler and helper to Thy servants, guiding them to the harbour of salvation; for they know none other but Thy name, and have no other god besides Thee; and at all times turn their gaze unto Thine aid, through the prayers and intercessions of the most-blesséd Lady Theotokos, of the divine angels and all the saints, and the good pleasure and goodness of Thine only-begotten Son, with Whom Thou art blessed, together with Thine all-holy, good and life-creating Spirit, now and ever, and unto the ages of ages.

Amen.